

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Hilarion Abbas. 21. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

nifices dedisset, & denique in craticulam abjecta esset lento igne crucianda; vidit è specu suâ, quâ delitescerat, CAPRASIVS, manifestâ in luce columbam cælo adventare, quæ & rore asperso ardores temperaret, & sero longè pulcherrimo caput victricis coronaret. Puduit vinci à virgine, & latere jam noluit, si talem se femina proderet. Abiectus proinde in preces oravit; si cælo placeret etiam virum in pugnam prodire, vellet, juberet, eo in loco fontem enasci. sanguinem se daturum, si aquam spelunca. Et dedit hæc aquam, sed quæ CAPRASIO cruentam sitim accendit. Hanc ut poneret, in urbem & in theatrum ad tyrannum properare, & jam palam ostendere, non frustra tamdiu in pulvere privato exercuisse sese; denique non modò inter omnia tormenta sibi constare, sed & longè plurimos alios in eandem sententiam pertrahere, quibuscum omnibus capite ultimò truncatus effecit, ut exiguus aquæ fons in flumina sanguinis excresceret. *Ex Suario.*

Ad evitandas diabolica pugna molestias audenter assurgimus, si necessitatis ultima periculum providè pertractemus, Nam si repentinus ille aique terribilis adventus Christi perpenditur, quid erit in mundo, ubi mens humana vel despiens delitescat? S. Pet. Dam. l. 7. ep. 19.

S. HILARION ABBAS. 21. Octobris.

Multum puer HILARION in ludo literario, plus apud D. Antonium in religiosâ scholâ profecit. Itaque anno ætatis XV. cælesti philosophiâ jam plenus, jamque yates, pectora hominum inspexit. absentia & longè post futura multò antè vidit. Mox magister etiam ipse sanctioris sapientiar, fidei dogmata multos, multos mundi contemptum

temptrum edocuit. Afellum suum (ita corpus familiariter convitio appellitabat) calcitrantem non hordeo (ut ipse dicere solebat) sed paleis sustentabat, hoc est, fame, siti, labore edomabat. Latrones vim meditantes inferre viro, cælum errore viarum abductos, totâ nocte delusit. Ipse quoque demonum ludibria non semel impunè risit; quin Plutonem quandoque cum curru suo per terræ hiatus ad inferos redire compulsi, irridendum etiam suis tunc putò, utpote sine Proserpinâ, quam spera verat, reducem. Iam sapiens ex humano domicilio eundem proseripit, non ita tamen, quin virginem gravibus verbis castigaret obsidione jam liberatam, quòd pro pudore non excubans aditum demoni Amori fecisset. Porrò terram triennio fruentem pluviâ beatâ recreavit. Cruce serpentum morsus exarmavit. Draconem cœgit fructum regum conscendere, & suapte sponte victimam se dare. Talis tamen ac tantus mori timuit, & moriturus animam suam ita alloqui est auditus.

Quid egredi anima, quid times? septuaginta ipsos annos Christo mares, & moritimes? Audi hæc orbis: Hilariones timent mori. Nos, ah! qualâ morbo prisu emorimur. Ex D. Hieron.

Va hominibus injustis, va impudentibus, va delicias & voluptates sectantibus, va superbis. In ipso enim mortis articulo & angustiis inferni suo periculo discent Dei timore nihil esse præstantius.
S. Ephrem de Vita spirituali.

S. MALCHVS CONF. 21. Octobris.

Non latuit MALCHVM thesaurum esse virginitatem, tot prædonibus quot oculis exposuit. *Quare ut in tuto hunc collocaret, secum in silvas*